

se pkt
9...

B1
427

Bestyrelsens vedtagelse ang.:

Kvindelige præster - eksklusivitetskarakter på MF.

1. Som hjælp til en klargøring af ovennævnte spørgsmål kan man overveje at skelne mellem vigtige lærespørgsmål og bekendelsesspørgsmål.
2. At klassificere et spørgsmål som et vigtigt lærespørgsmål må forudsætte, at dette spørgsmål har en så central placering i de bibelske skrifter og i kirkens tro, lære og liv, at det må anses for at være af stor værdi for kirken at fastholde et bibelsk forsvarligt standpunkt her.
Heraf følger, at en offentlig tilkendegivelse af et herfra afvigende synspunkt dårligt vil kunne forenes med en officiel position på MF med mindre der vil kunne argumenteres overbevisende om at flere standpunkter er mulige og forsvarlige. Som kriterium for hvornår der kun kan være et og hvornår der må gives rum for flere standpunkter må primært anføres de bibelske skrifers vidnesbyrd: nemlig hvor Skriften udtaler sig klart og entydigt / og hvor Skriften åbner flere muligheder, f.eks. når der er flere legitime tolkninger af samme skriftsted.
3. At klassificere et spørgsmål som et bekendelsesspørgsmål må forudsætte, at nævnte spørgsmål har en så klar bibelsk fundering og en så afgørende placering i kirkens tro, lære og liv, at en fastholden af et synspunkt må anses for at være vitalt for at kirken kan bevares som Jesu Kristi kirken. At spørgsmålet med andre ord må regnes for kirkekonstituerende. Normalt vil det betyde, at man fastholder synspunkter, som allerede er slået fast i kirkens bekendelsesskrifter. Dette betyder ikke at alt i vor bekendelsesskrifter nødvendigvis må betragtes som bekendelsesspørgsmål og heller ikke, at der ikke vil kunne opstå nye spørgsmål, som må klassificeres som bekendelsesspørgsmål. Heraf følger, at en offentlig tilkendegivelse af et afvigende standpunkt må anses for at være kirkesplittende og derfor ikke vil kunne forenes med en officiel position på MF (med mindre man udfra klare bibelteologiske grunde kan overbevise bestyrelsen om, at kirken og dens bekendelsesskrifter hidtil har taget fejl).
4. Man vil kunne tænke sig, at alvorlige lærespørgsmål af forskellige årsager, f.eks. p.g.a. pres fra en verdslig stat, kan blive til bekendelsesspørgsmål.
5. Bestyrelsen mener på baggrund af ovenstående ikke, at spørgsmålet om kvindelige hyrder og lærere er et bekendelsesspørgsmål, men vil både understrege, at de nytestamentlige udtalelser om kvindens stilling i menigheden står motiveret med henvisning til skabelsen og syndefaldet og derfor vanskeligt kan tilsidesættes som tidsbestemte. Og at spørgsmålet om embedet og den rette embedsudøvelse er af stor betydning for kirken, jvf. C.A. art 5 og 14, således at der uden tvivl er tale om et vigtigt lærespørgsmål.
6. Bestyrelsen mener endvidere ikke, at det udfra de bibelske skrifter (1.Tim. 2,12 m.fl.) er muligt at sige et klart ja til kvindelige hyrder og lærere, og vil ikke mene, at personer, der mener og offentligt udtaler et klart ja til kvindelige hyrder og lærere (hvilket i vor nuværende folkekirkelige situation også omfatter et ja til kvindelige præster), bør have officielle poster på MF.

7. På den anden side er bestyrelsen ikke uvidende om de problemer, som findes med hensyn til en ret applicering på vor situation af de nytestamentlige udtalelser om kvindens placering i kirken og giver plads til at en person med usikkerhed vdr. disse spørgsmål kan have en officiel stilling på MF, og bestyrelsen vil opmuntre til en bred drøftelse af, hvordan Bibelens udtalelser om kvindens stilling i kirken appliceres på vor tid.
8. Den blandt MFs lærere eller som på anden måde har en officiel stilling på MF, som ikke kan tilslutte sig bestyrelsens synspunkt på vigtige lærespørgsmål bør straks rapportere dette til bestyrelsen, således at institutionen ikke udhules indefra. Endvidere forventer bestyrelsen, at lærere i dette og andre spørgsmål udviser loyalitet mod institutionen ved ikke at benytte katederet til at modarbejde institutionens synspunkt, og ved ikke i handling eller i tale offentligt at gøre sig til talsmand for et mod institutionen stridende synspunkt.

9. Bestyrelsen mener ikke, at J. Glenthøjs udtalelser d. 12/5 - 79 i Løgumkloster om Kai Kjær-Hansens argumentationsmåde som "niveau-sænkende" på nogen måde er dækkende for bestyrelsens vurdering af K.K-Hs argumentationsmåde i almindelighed. På den anden side kunne også bestyrelsen godt have ønsket en mere konstruktiv kritik fra K. K-Hs side ved denne lejlighed.
10. Bestyrelsen vil på baggrund af ovenstående stille spørgsmål ved, om K.K-H har sagt op på de efter bestyrelsens mening rette præmisser og vil opfordre K. K-H til at trække sit brev af 14/5 tilbage såfremt bestyrelsens vurdering er rigtig og såfremt K. K-H vil kunne acceptere både bestyrelsens vurdering af K. K-Hs argumentationsmåde i almindelighed og i Løgumkloster, og de af bestyrelsen i pkt. 5-8 skitserede retningslinier for officielle poster på MF i relation til spørgsmålet om kvindens plads i menigheden.

Således vedtaget den 12. januar 1980.

